

HARPER ST. DŽORDŽ
VOJVODA I NASLEDNICA

ZABAVNA BIBLIOTEKA
KNJIGA BR. 111
VOJVODA I NASLEDNICA

Naslov originala
HARPER ST. GEORGE
THE HEIRESS GETS A DUKE
THE GILDED AGE HEIRESES, BOOK ONE

Copyright © 2021 by Harper Nieh
All rights reserved.

Za srpsko izdanje © Mladinska knjiga Beograd, 2022.

Izdaje MLADINSKA KNJIGA Beograd, 2022.
Za izdavača RADOŠ JOVANOVIĆ
Urednik MAJA KESER
Prevod OLIVERA NIĆIFOROVIĆ BABAC
Lektura MARINA BAGI
Dizajn korice i grafička priprema MAJA KESER
Štampa MARGO-ART, BEOGRAD
Tiraž 1.500
ISBN 978-86-7928-450-1
www.mladinska.rs

Sva prava su zaštićena. Nijedan deo ove knjige ne sme se reprodukovati ili prenositi u bilo kojem obliku, ni na koji način, elektronski ili mehanički, uključujući fotokopiranje, snimanje ili pohranjivanje u bazu podataka, bez odobrenja izdavača.

VOJVODA
I
NASLEDNICA

HARPER ST. DŽORDŽ

Mladinska knjiga
BEOGRAD

*Sebi kao trinaestogodišnjakinji,
kada sam mislila da ovo nije moguće.
A posebno svim devojkama
koje se pitaju
da li bi mogle ovo da urade.*

Da, možete.

Prolog

*Sigurna sam da nijedna devojka ne
bi poželela da ode do oltara kada bi
znala sve.*

KRALJICA VIKTORIJA

NJUJORK,
SEPTEMBAR 1874. GODINE

U prepunoj balskoj dvorani novosagrađenog zdanja Bridvelovih na Petoj aveniji začuo se ženski plač.

Tiho jecanje provlačilo se ispod nota valcera, dodirujući svojim sablasnim prstima sve na šta je naišlo. Ni armija muzičara nije uspjela da utopi tugu koja se čula u tom zvuku, iako je pokušala. Taj zvuk spustio se kao magla očaja na ovo zanosno veče, obavijajući ga melanholijom. Avgusta Krenšo se stresla kao da su joj ledeni prsti prešli niz leđa.

Pred njenim očima je proslava veridbe i dalje bila u jeku, i niko se nije osvrtao na krajnje upadljivu činjenicu da buduća nevesta nije svojevolumino učestvovala u svečanosti. Na trenutak je razdraganost zastala – kratka pauza u razgovoru, jednominutno oklevanje u koracima nekoliko parova koji su se okretali na podijumu za igru – ali niko nije odustao. Činilo se da niko ne želi da čuje plač. U stvari, svi su odjednom delovali živahnije, ubrzani nekom novom željom da budu još radosniji, u nameri da prikriju dubinu tuge koja je dopirala sa sprata.

Avgusta je pogledala ka tavanici oslikanoj freskama, kao da je mogla da vidi Kamilu u spavaćoj sobi, ali joj je, umesto toga, pogled odozgo uzvratilo jedan anđeo sjajnih očiju – nemi svedok nevolje koja će se ubrzo desiti. Šampanjac joj se preko

jezika spustio u grlo i poput kamena pao u stomak. Tužno je bilo to što niko nije mario za Kamilino protivljenje. Njujorško društvo je cvetalo zahvaljujući brakovima sklopljenim na finansijskim i klasnim osnovama, pa jedna nezadovoljna nevesta neće ništa promeniti. Baš kao što ništa ne bi uspelo da promeni ni stotinu nezadovoljnih nevesta.

Avgusti je gorelo u stomaku, te je spustila neispijenu čašu šampanjca na poslužavnik u rukama sluge koji je prolazio pored nje. U toj sceni je bilo nečega neizrecivo nelagodnog. Krenula je napred u žarkoj želji da nešto učini, ali ju je zautstavio prodoran smeh nalik lavežu. Kamilin verenik Robert Emerson, sedmi vojvoda od Hereforda, stajao je na otvorenim balkonskim vratima, sa čašom šampanjca u ruci i besprekorno doteranim sedim zaliscima. Jagodice na obrazima bile su mu rumene dok se smejaio nečemu što mu je rekao Kamilin otac.

Njih dvojica su bili nerazdvojni čitave večeri. Osiromašeni vojvoda nameravao je da se obogati ženidbom sa Kamilom, dok će gospodin Bridvel dobiti preko potrebnog saveznika u njujorškim krugovima. Širile su se glasine da će vojvoda odmah po sklapanju braka dobiti stotinu hiljada dolara, a zatim svake godine i apanažu od deset hiljada dolara. Zato i nije čudno što je bio tako dobro raspoložen. Verovatno nije ni primetio da se njegova verenica još nije pojavila. Ona je bila najmanje važan deo dogovora. Kamila je bila jedina koja će patiti zbog ugovorenog braka. Takođe, bila je jedina koja nije imala pravo glasa prilikom odlučivanja. Stoga je bilo nemoguće prevideti teskobu u njenom jecaju.

Okrenuvši leđa prizoru koji ju je izluđivao, Avgusta se zaputila kroz prepunu dvoranu ka širokom hodniku koji je delio kuću na dva dela i vodio u prednje sobe, a u prolazu je klimala glavom grupicama ljudi. Dok je hodala, obuzela ju je nekakva snažna panika, pa se gotovo dala u trk. Na glavnom ulazu u porodično zdanje naglo se okrenula, zgrabila skute svoje svilene haljine i potrčala širokim mermernim stepeništem na sprat.

Vrata obložena mahagonijem, koja su vodila u Kamilinu spavaću sobu, naglo su se otvorila u trenutku kada je Avgusta stigla do vrha stepeništa i ugledala buduću nevestu u svečanom

večernjem izdanju. Izgledala je zanosno u svetloružičastoj svilenoj haljini protkanj zlatnim koncem. Zlatne kovrdže su joj bile sakupljene na vrhu glave kitnjastim češljevima sa dijamantskim ukrasima, a nekoliko kovrdža ostavljeno je da pada preko delimično otkrivenog ramena. Vrat i prste joj je krasilo obilje dijamanta, zbog čega je izgledala kao prava američka princeza, kakvom su želeli da je prikažu njeni roditelji. Međutim, tu je ovom poređenju bio kraj. Po crveno oivičenim očima i po bledom licu jasno se videlo da je pre toga plakala satima, možda čak i danima.

Ovo je bilo suludo.

Avgusta je zaustila da nešto kaže, da se i ona usprotivi u ime svoje prijateljice, ali je iza nje stupila gospođa Bridvel, sumornog i pretećeg izraza lica. Tri sluškinje, zajedno sa Avgustinom mlađom sestrom Vajolet, istrčale su iz sobe kako bi namestile Kamilinu haljinu. Izgledalo je kao da Kamilu drži samo čvrstina korseta i uvezanih traka, i neka sumorna odlučnost. Poslednje što je Avgusta želela jeste da kaže nešto što bi poljuljalo Kamilinu pribranost.

„Hajde, dušo”, rekla joj je majka. „Hoću da se ponosim tobom večeras, a sutra možemo da odemo do Tifanija po one smaragde koji su ti zapeli za oko.” Kao da će time nadomestiti činjenicu da prodaje ćerkinu budućnost čoveku koji nije nudio ništa osim društvenog položaja.

Ne mogavši da se uzdrži više ni trenutak, Avgusta reče: „Kamila...” Gospođa Bridvel je prekide prostreliivši je pogledom.

Avgusta se bez reči sklonila u stranu da bi povorka prošla. Kamila je nije ni pogledala. Koračala je kao da je od kamena, uspravnih leđa i netremice gledajući ispred sebe. Vajolet je u stopu pratila svoju dugogodišnju prijateljicu, pružajući ruke kao da želi da joj pomogne, ali nema predstavu kako to da izvede.

„Avgusta?”, Vajolet joj se obrati promuklim šapatom sa vrha stepeništa. Lice joj je bilo pepeljastosivo, a široko otvorene oči odavale su zabrinutost dok su majka i ćerka silazile.

„Ovo je lakrdija”, uzvratila je Avgusta tiho kako je niko ne bi čuo.

Avgusta je uhvatila sestru oko struka, pa su zajedno ćutke posmatrale Kamilu kako graciozno korača u susret svojoj sudbini. Još nije napunila devetnaest godina, a budućnost joj je bila zapečaćena. Budućnost u kojoj će biti ušuškana na nekom seoskom imanju u Engleskoj, daleko od porodice, prijatelja i svega što je do tada poznavala.

Svesna prisustva sluškinja koje su stale uz ogradu da gledaju svoju gospodaricu, Avgusta je pogledala jednu od njih. Nije bila starija od Kamile, ali joj se u očima videlo sažaljenje. Sluškinja koja je morala da zarađuje za život sažaljevala je njih i brakove u njihovom društvu. Avgusta je skrenula pogled.

„Znam da zvuči grozno, ali sam zahvalna što mama i tata nama ovo nikada ne bi uradili”, prošaputala je Vajolet kada su majka i ćerka stigle do dna stepeništa i nestale sa vidika.

Avgusta je rukom stegla sestru oko struka, ali nije mogla da zaboravi onaj sažaljivi pogled. Okrenula je glavu i ponovo krišom potražila pogledom sluškinju, ali je očigledno sa ostale dve devojke već otišla nazad da pospremi Kamilinu sobu.

Reče sebi da sluškinja nema razloga da ih sažaljeva, ali joj je u podsvesti titrala sumnja koja nikako nije prestajala. Njihov deda, Avgustus Krenšo, obogatio se od železnice i industrije gvožđa. Njihova porodica imala je svega napretek i u sledećim generacijama, i zato niko od njih nije morao da sklapa brak zbog novca. Ali, status je bio nešto sasvim drugo. Novac od železnice – novostečeni novac – zatvarao je više vrata u društvu nego što ih je otvarao.

Krenšoovi, baš kao ni Bridvelovi, nikada nisu zakoračili u balsku dvoranu gospođe Astor, jedinu dvoranu koja je bila važna u starom njujorškom društvu. Bez obzira na to koliko je novca imala neka porodica, nedavno stečen prljavi novac nije bio dobrodošao u tim uglednim društvenim krugovima. Razmetljivi ugled Avgustusa Krenšoa dodatno je potvrdio položaj njihove porodice kao otpadnički. Za njega su govorili da je pijanica i ženskaroš. Najviše se proslavio po putujućoj trupi mladih plesačica iz Francuske, odevenih samo u podsuknje. Ako je postojao i tračak nade da će Krenšoovi jednoga dana postati ugledni, on je ugasio tu nadu kada se oženio jednom od plesačica.

Vojvoda u porodici mogao je otvoriti vrata koja su bila zapečaćena decenijama unazad. Gospođa Bridvel im je prošle nedelje otkrila kako ju je gospođa Astor iznenadila posetom i diskretno pomenula poziv na bal u čast veridbe. Zapravo, ta žena je sada bila u prizemlju sa svima ostalima, blaženo zane-
marujući posledice. Retko se dešavalo da jedan vojvoda bude glavni na balu na Petoj aveniji, proklete da su društvene klase. Od tog otkrića u majčinom oku je zaiskrila zainteresovanost koju Avgusta nije mogla zaboraviti.

Ali da li bi majka njima ovo uradila? Da li bi udala jednu od njih za neznanca koji po godinama može da im bude otac? Avgusta je veoma malo znala o engleskoj aristokratiji, ali je ipak znala da među njima nema mnogo vojvoda. Najverovatnije su svi oni bili stari kao i Hereford, a možda i stariji od njega.

Avgusta pogleda lepo lice svoje sestre jer, ako bi jedna od njih morala da se suoči sa ovakvom sudbinom, izbor bi pao na Vajolet. Ona je bila sušta suprotnost Avgusti: šarmantna, ljupka, prava dama.

Osetivši skriveno značenje u njenom oklevanju da odgovori, Vajolet pogleda prema njoj. „Naši roditelji ovo nikad ne bi uradili, zar ne?”

Prvi put u život je slagala svoju sestru. „Krenšoovima nije potreban vojvoda u porodici.”

Ako je Avgusta te reči izgovorila dovoljno ubedljivo, one su morale biti istinite.